Aurel CSATO

Universitatea "Lucian Blaga" din Sibiu, Facultatea de Ştiinţe Politice, Relaţii Internaţionale şi Studii Europene
"Lucian Blaga" University from Sibiu, Faculty of Political Sciences, International Relationships and European Studies

Aspecte din istoria şi organizarea Clubului Bilderberg (II)

Bilderberg Club. History and Organization aspects (II)

Writing about Bilderberg organization, the author brings to font a list of personalities, this time referring to Zbigniew Brzezinski.

The Bilderberg organization was created because of the existence on international scene of other masonry organizations. These organizations made possible the creation of Bilderberg Club.

This article reveals the negative and the positives aspects of the masonry. There are also refers to the masonry symbols.

Keywords: Bilderberg, Freemasonry, freemasons, New World Order, occult, freemasons symbols

Institution's address: Calea Dumbrăvii, nr. 34, , Sibiu, România,
tel: +40-(269) 42.21.69, **fax:** +40-(269) 42.21.69, **e-mail:** *spriss@ulbsibiu.ro*

E-mail: *aurel_sibiu@yahoo.com*

Însuşi cuvântul «secret» este repugnant într-o societate liberă şi deschisă; şi suntem un popor care se opune în mod intrinsec şi istoric societăţilor secrete, jurămintelor secrete şi procedeelor secrete. Am hotărât de mult că ascunderea excesivă şi nejustificată a faptelor pertinente face să crească primejdiile, la care se recurge doar ca justificare.

John. F. Kennedy

Societăţile secrete şi societăţile elitiste sunt cele care au făcut istoria încă de la începutul civilizaţiei consemnate documentar. Din perioada cruciadelor şi până în sec. XXI, un număr restrâns de familii a deţinut permanent controlul asupra evoluţiei evenimentelor istorice la nivel mondial, reuşind să-şi asume şi făurească un statut social propriu, dar şi să-şi întemeieze averile prin efortul comun al comunităţilor din care făceau parte, şi prin intermediul căsătoriilor în interiorul castei, pe de altă parte[1].

În finalul articolului din numărul precedent al revistei „Transilvania", ne-am referit la o serie de personalităţi care au activat sau mai activează încă în cadrul acestui grup colosal de influenţă mondială. Considerăm oportun să ne oprim în câteva rânduri şi la Zbigniew Brzezinski, consilier şi membru în conducerea Centrului pentru Studii Internaţionale şi Strategice (CSIS) din SUA, fost consilier pentru probleme de securitate naţională în administraţia Preşedintelui democrat Jimmy Carter. El este considerat, alături de Henry Kissinger, pe segmentul republican, unul dintre cei mai influenţi analişti politici americani[2].

În domeniul geopoliticii, Brzezinski are contribuţii de importanţă deosebită. Majoritatea experţii americani în domeniu i-au citit cărţile, îi folosesc ideile, sau i-au fost studenţi. Brzezinski are în spate decenii de experienţă la vârful politicii externe a Statelor Unite. Potrivit propriei declaraţii din anul 1998, din „Nouvel Observateur", el este cel care a creat, în vara lui 1979, mişcarea islamistă a mujahedinilor din Afganistan, pentru a-i atrage pe sovietici într-un război extenuant, costisitor şi lipsit de glorie. Un război încheiat cu o retragere ruşinoasă, pe care mulţi o consideră astăzi prologul prăbuşirii URSS. Dar poate cel mai important, Zbigniew Brzezinski este creatorul Trilateralei (SUA-Europa de Vest-

Japonia), unul din cele trei mari organisme ale Noii Ordini Mondiale, alături de Council on Foreign Relation(CFR) şi Bilderberg. Acesta este motivul pentru care orice cuvânt spus de el este analizat cu atenţie în toate capitalele lumii[3].

Cuvântul *secret* este la ordinea zilei, la fiecare întrunire a clubului. Până nu demult, toate întâlnirile Bilderberg erau organizate în umbra a patru bărbaţi de categorie grea din finanţele şi strategia politică naţională: David Rockefeller, Giovanni Agnelli, preşedintele companiei FIAT, Henry Kissinger şi Denis Healy, ministru economiei din Marea Britanie, în anii `70.

Clubul Bilderberg se structurează în trei cercuri concentrice. Din primul moment, Clubul a fost administrat de un grup restrâns care, începând din 1965, s-a numit Comitetul Director (Steering Committe); el este cercul intermediar şi constituie categoria superioară a Clubului, fiind alcătuit din preşedinte şi din secretariatele şi trezoreriile de pe ambele ţărmuri ale Atlanticului. Fotoliul prezidenţial îl ocupă, începând cu anul 2000, vicontele belgian Étienne Davignon. Până atunci, preşedinţi ai clubului au mai fost: Prinţul Bernhard, Joseph H. Retinger (ambii până în 1960), E.H. van der Beugel (preşedintele liniilor aeriene KLM şi al Institutului Internaţional de Studii Strategice din Londra), Lordul Alex Douglas Home (fost prim-ministru britanic), Walter Scheel (fost preşedinte al Germaniei), Eric Roll (fost şef al S.G. Wartburg) şi Lordul Peter Carrington (fost secretar general al NATO)[4].

Comitetul Director, ale cărui întruniri sunt mai frecvente, este alcătuit din 15 membri permanenţi americani şi 24 europeni, însărcinaţi cu elaborarea listei exclusiviste a participanţilor, pe baza agendei tematice prevăzute a fi luată în discuţie. Modelul obişnuit este ca fiecare membru să invite câte 2 personalităţi: tandemul ideal este format dintr-un om politic de rang înalt şi un industriaş, ori un bancher şi/ori un intelectual (profesor sau jurnalist). În Fundaţie s-a mai stabilit să fie invitate 2 personalităţi din fiecare ţară, care să reprezinte punctele de vedere conservator şi liberal. Selecţiile membrilor Comitetului Director încheie lista finală, pe care apar nu mult peste 100 de persoane. Cei care alcătuiesc Comitetul Director au propria lor agendă şi abordează temele cele mai discrete, fără ca restul participanţilor să ştie acest lucru[5].

Iată numele câtorva membri ai Comitetului Director: Josef Ackermann (Deutsche Bank), Jorma Ollila (Nokia), Richard Perle (fost consilier la Pentagon), Vernom Jordan (consilier al fostului preşedinte Bill Clinton), Jürgen Schrempp (Daimler Chrysler), Peter Sutherland (Goldman Sachs International), Daniel Vasella (Novartis), James Wolfenhson (Banca Mondială), Zbigniew Brzezinki, Paul Volker (fost preşedinte al Rezervei Federale) şi Jaime Carbajal y Urquijo (expert financiar, prieten al regelui Spaniei), Donald Rumsfeld[6].

Cercul intern şi inaccesibil al Clubului îl constituie aşa-numitul Comitet al Înţelepţilor, alcătuit din patru iniţiaţi, nume luat de la Ordinul Iluminaţilor şi masonerie. Cercul intern este cel mai ermetic dintre toate trei, ţine dezbateri intime şi nu se ştie din cine este alcătuit, cu excepţia lui David Rockefeller.

Ultimul cerc, extern este alcătuit din invitaţi ocazionali şi afiliaţi permanenţi. Participanţii ocazionali sunt cunoscuţi ca „inocenţi", fiindcă, după unii critici foarte duri ai Clubului Bilderberg, aceştia lucrează pentru atingerea unor scopuri pe care nu le cunosc, fixate în prealabil de către iniţiaţi[7].

Deliberările dintre *bilderbergeri* se bazează pe principiul consensului. Nu se pune problema de a se vota, ori a se lua hotărâri formale. La ora luării unei hotărâri, deciziile sunt tranşate şi toţi membri trebuie să fie de acord să ducă la bun sfârşit o anumită acţiune. În acest caz concret, Clubul a preluat regula de la CFR, astfel încât toţi participanţii pot vorbi liber, dat fiind că ei convin să păstreze cu sfinţenie secretul măsurilor pe care le adoptă. Şi aceasta cu toate că unii jurnalişti influenţi ocupă chiar unele fotolii la întrunirile Clubului Bilderberg.

Dar ceea ce nu ştim noi este dacă regula se aplică în toate cele trei cercuri luate ca un tot, ori în fiecare dintre ele separat. Membri activi au o atât de mare influenţă şi un rang atât de înalt, încât, dacă se ajunge la un acord unanim, acesta va fi aplicat în politica internaţională ori naţională într-un viitor apropriat. Acordurile nu sunt niciodată date publicităţii, fiind puse în practică în secret, ceea ce întăreşte garanţia discursului liber al participanţilor. Nimeni nu poate solicita să fie admis în Club. Nici auto-invitarea nu e posibilă. Caracteristica esenţială a Clubului este voinţa lui secretă, tăcerea în care se învăluie, zelul cu care toţi *bilderbergerii* se întrunesc departe de lume, fără ca vreo vorbă relevantă pronunţată în sală să devină de domeniul public.

La fel cum alarmanta şi presupusa schimbare a climei urmăreşte să manipuleze emoţiile cetăţenilor, trezind în ei o mare nevoie de a fi

protejaţi, o altă strategie folosită de Club în dorinţa de a aborda toate domeniile societăţii mondiale o reprezintă jocurile belice. Aşa sunt cunoscute, în jargonul grupului, anumite practici mai vechi ale CFR, care constau în a presupune situaţii de criză maximă pe teme de politică internaţională, pentru a prevedea scenarii cu toate eventualele obstacole ce s-ar putea ridica în faţa deznodământului dorit[8].

Deciziile Clubului Bilderberg ajung la noi cu întârziere, ceea ce înseamnă că membrii lui lucrează cu mulţi ani în avans şi că proiecţiile lor se transformă puţin câte puţin în legi elaborate pentru a fi aprobate în parlamente şi stabilite pentru a pune societatea în mişcare. Multinaţionalele din mâinile stăpânilor lumii, care manevrează mai mulţi bani decât întregul PIB al multor ţări, acţionează ca nişte insule independente, cu o putere mai mare decât constituţiile statelor suverane, care au capacitatea de a impune legi ale muncii, economice şi sociale în ţări sărace şi destructurate[9].

Legea secretului din Club i-a împiedicat pe jurnaliştii membri să publice în mijloacele de comunicare în masă listele celor prezenţi. Cu toate acestea, conducătorii Bilderberg n-au putut evita, după fiecare ediţie, ca unii dintre cei care asistaseră la întruniri să le dezvăluie în presa independentă, ori cercetătorilor particulari. Astfel, s-a aflat identitatea majorităţii celor pe care îi numim *bilderbergeri*, permanenţi şi ocazionali, deşi unii dintre ei şi-au apărat anonimatul, fiindcă au posibilitatea de a cere Clubului ca numele lor să nu apară pe listă.

Pe *bilderbergeri* îi unesc unele trăsături comune: fac parte din familiile cele mai bogate din lume, au studiat în aceleaşi universităţi, unde şi-au format o concepţie identică despre lume. După studii, au continuat să se frecventeze în cluburile exclusiviste ale înaltei societăţi, ca şi în mediul lor profesional. Unii sunt proprietarii celor mai complexe şi prospere afaceri de pe planetă, alţii ocupă funcţii de conducere în guvernele cele mai influente de pe glob şi există şi unii care îşi exercită influenţa socială prin intermediul mijloacelor de comunicare, ori al celor mai prestigioase universităţi din lume. Tot ei răspund de luarea în consens a deciziilor aparent democratice pe care ulterior le vor semna şi aplica în parlamente, ONU, FMI, BM, OMC ori NATO. Sunt oameni globali, şefii guvernului secret şi mondial, cu averi şi puteri incomensurabile, care depăşesc graniţele teritoriale ale propriilor naţionalităţi.

Dintre participanţii *obişnuiţi*, dacă pot fi ei numiţi aşa, menţionăm monarhii Prinţul Bernhard din Ţările de Jos (care a decedat), fiica sa, Regina Beatrix, Regele Gustav al Suediei, Prinţul Filip al Belgiei, Regele Juan Carlos şi Regina Sofia ai Spaniei, Prinţul Charles al Marii Britanii. Dintre oameni politici, pe preşedinţii SUA, David Dwight Eisenhower, John Fitzgerald Kennedy, Lyndon Baines Johnson, Richard Nixon, Gerald Rudolph Ford Jr., Jimmy Carter, Ronald Reagan, George Herbert Walker Bush, Bill Clinton, George Bush Jr.[11], Lionel Jospin (fost prim-ministru al Franţei), Romano Prodi, Pascal Lamy şi Mario Monti (toţi trei, comisari europeni), Valéry Giscard d`Estain (autorul proiectului de Constituţie Europeană), Kenneth Clarke (fost ministru britanic), Graham Avery (directorul Departamentului pentru Strategie, Coordonare şi Analiză a Relaţiilor Externe din Comisia Europeană), Henry Kissinger, José M. Durao Barroso (preşedintele Comisiei Europene), John Kerry (senator şi fost candidat la preşedinţia SUA), John Edwards (senator american), Paul Wolfowitz (preşedintele Băncii Mondiale, fost subsecretar de stat al Ministerului Apărării, unul dintre principalii susţinători ai controversatului proiect al invadării Irakului), Alan Greenspan (fost director al Băncii Morgan şi fost preşedinte al Băncii pentru Rezerva Federală a SUA), Emma Bonino (lider al Partidului Radical Italian, comisar european, care susţine „legalizarea tuturor drogurilor, pentru a-i ruina pe traficanţii de stupefiante"), Frederik Reinfeldt (fost prim-ministru al Suediei), Zbigniew Brzezinky, Anna Lindh (ministrul de externe suedez, asasinată), Lordul Carrington (fost secretar britanic pentru Apărare, secretar general al NATO) etc.[12]. Dintre oamenii de afaceri, îi menţionăm pe David Rockefeller, Bill Gates, Umberto Agnelli (preşedinte FIAT), George Soros, Dwayne Andreas (acţionar majoritar la Archer-Daniel Midland), Meter D. Sutherland (preşedinte al BP şi Goldman Sachs), Milliam C. Ford (preşedinte şi director al Ford Motor Company), Jürgen E. Schrempp (consilier delegat al Daimler-Chrysler), directorii de la France Telecom, Coca-Cola, Pepsico, Danone, Statoil, Royal Dutch Shell, Novartis, Danish Oil and Gas Corporation, Nokia, Siemens, Renault, BMW, Telecom, Nestlé, Repsol, Heineken N.V., grupurile bancare: Lazard Frères & Co., Barclays, Chase Manhattan Bank, Banca Morgan, Goldman Sachs, Deutsche Bank, Société Générale de Belgique, USB, Warbur, Rostchild, Baruch, Schiff, Rockefeller, Loeb & Co, Banca Centrală a Turciei, Banca Imperială de Comerţ a Canadei, Banca Finlandei, Uniunea

Băncilor din Elveţia, Citi Bank N.A. Sunt de menţionat şi jurnaliştii şi intelectualii Donald Graham (preşedinte al *The Washington Post*), Martin H. Wolf (*Financial Times*), William P. Bundy (jurnalist la *Foreign Affaires*), Adrien W. Wooldridge (*The Economist*), directorii de la *The New York Times*, *The Wall Street Journal*, ABC *news*, *Die Zeit*, *Le Nouvel Observateur*, *Le Figaro*, *La Republica*, Bernstein Richard (filosof american), Maarten C. Brands (profesor de istorie la Universitatea din Amsterdam), Maria Carrilho (profesoară de sociologie la o universitate din Portugalia), Theodore L. Eliot Jr. (decan emerit al Şcolii Juridice Fletcher), Ustun Erguder (rectorul Universităţii Bosforului, Turcia), Francesco Giavazzi (profesor de economie la Universitatea Bocconi din Milano), Emma Rotschild (directoarea Centrului de Istorie şi Economie de la Cambridge) etc.[13].

Clubul Bilderberg nu putea lua naştere dacă nu ar fi fost precedat de alte organizaţii secrete care împărtăşesc cam aceleaşi ritualuri de iniţiere, aceleaşi concepţii, idealuri, valori, legi, simboluri, aceeaşi politică. Oamenii infiltraţi în această organizaţie sunt de regulă membrii ai mai multor organizaţii de acest gen, organizaţii ca: Masoneria, Council of Foreign Relations (CFR), Comisia Trilaterală, Skull and Bones, Aristrocraţia Neagră, Jason Society, Grupul Jason, Klu Klux Klan şi multe altele care au un rol mai mult sau mai puţin important şi hotărâtor în luarea marilor decizii globale.

Una din aceste organizaţii este Masoneria. Îi putem da mai multe definiţii, în funcţie de perspectiva din care privim lucrurile. Majoritatea teoriilor conspirative şi majoritatea autorilor acestor teorii privesc Masoneria ca pe un fenomen negativ, chiar malefic. În încercarea de a fi neutri, ar trebui să-i privim ambele perspective, atât cea negativă, cât şi cea pozitivă.

Perspectiva negativă. În această ipoteză, francmasoneria este văzută ca o organizaţie secretă, o perfidă conspiraţie mondială, cu scopuri malefice, ascunse, care urmăreşte să stăpânească într-un mod tiranic oamenii acestei planete, prin instaurarea unei aşa zise Noi Ordini Mondiale, într-un timp cât mai scurt. Francmasoneria este de fapt condusă din umbră de mişcarea Sionistă prin intermediul aşa-zisului Guvern ultrasecret „invizibil" al Terrei, numit şi Majestic 12 şi prin Marea Lojă Mamă şi Consiliul Suprem (formate numai din membri sionişti) B'NAI B'RITH. Mişcarea sionistă este formată din magnaţi evrei, adevăraţii bogătaşi ai Pământului, care controlează la ora actuală într-un mod diabolic finanţele şi aurul lumii. Membrii mişcării Sioniste utilizează tehnici subtile de magie neagră, se închină Satanei şi cu o inteligenţă diabolică stabilesc ierarhii ale răului între state şi puteri militare, organizează blocade economice şi de orice alt tip asupra ţărilor care îşi apără independenţa ameninţată, adesea ocupă teritorii şi ţări, creează conflicte interetnice în urma cărora fărâmiţează ţări[14].

Francmasonii (bubulii, cum mai sunt ei numiţi în anumite cercuri potrivnice)[15], folosesc metode foarte perverse: şantaj economic, politic, militar, informaţional, manipularea unor întregi naţiuni prin metode clasice (propagandă deschisă, corupţie, şantaj şi prin tehnici de război psihologic: intoxicarea cu informaţii false, pervertirea conştiinţelor omeneşti, dirijarea intereselor unor naţiuni şi popoare în direcţii contrare intereselor proprii, semănarea urii şi dezbinării între cetăţenii aceleiaşi naţiuni sau între popoare diferite)[16]. Pentru a realiza acest plan diabolic, mişcarea Sionistă a elaborat în anul 1897, la Congresul masonic mondial din Elveţia, 24 de procese verbale cunoscute sub numele de „Protocoalele Înţelepţilor Sionului". Deşi francmasonii susţin, într-un mod aproape imposibil de dovedit, că aceste protocoale sunt false şi au fost făcute de cei care vor să denigreze francmasoneria, totuşi este evident că ele sunt reale, pentru simplul motiv că evoluţiile omenirii au confirmat, în mod izbitor, în cele mai mici amănunte, ideile Protocoalelor. Acestea respectă planul fundamental de acţiune al Francmasoneriei, elaborat cu o inteligenţă diabolică de „înţelepţii Sionului" în aceste 24 de protocoale, după cum am arătat, încă din anul 1897. Este evident că nu este vorba de o simplă coincidenţă şi că aceste protocoale stau la baza acţiunilor mişcării Sioniste care conduce şi coordonează în realitate toate lojile masonice şi reprezintă de fapt ce vrea să spună sloganul masonic „Prin haos la ordine"[17].

Conform Marii Loji Unite, Masoneria este una dintre cele mai vechi frăţii din lume. Rădăcinile ei ajung în Evul Mediu, când breasla meşterilor de la marile catedrale creştine a decis să se unească în vederea luptei pentru recunoaşterea şi profesionalizarea muncii lor, creându-şi propriile organizaţii, în care au jurat să păstreze secretul tehnicilor de edificare a capodoperelor pe care le creau. Din punctul de vedere al muncii, ţelul lor era să evite amestecul profesional şi să fixeze onorariile pentru serviciile lor. Secretul construcţiilor se transmitea din tată în fiu şi se creau diferite loji, în care se grupau pe meserii[18].

Cu toate acestea, au existat şi alte organizaţii masonice, despre care se presupune că păstrau o serie de secrete foarte diferite, cu privire la viaţa lui Iisus din Nazaret, cum ar fi Ordinul Templierilor, Catarii, Prioratul din Sion ori Rozacrucienii.

Aceste vechi societăţi au inspirat mişcările moderne cu caracter masonico-ezoterico-religios, care au adoptat o serie de doctrine din Antichitate, dar care, în majoritatea cazurilor, au luat-o pe un drum greşit, ajungând la un eclectism plin de confuzii, care s-a îndepărtat de ţelurile pe care le urmăreau multe grupări originare. Grupările moderne cred că au fost alese pentru a continua căutarea înţelepciunii, existenţa şi sensul lui Dumnezeu, dar acţiunile membrilor lor sunt evident contradictorii.

Până în secolul al XXI-lea, masoneria a evoluat substanţial, dar a continuat să-şi păstreze caracteristicile: secretomania, corporatismul, transmiterea cunoştinţelor secrete de la o generaţie la alta, hotărârea de a-şi soluţiona problemele în zona de influenţă a lojelor şi pe baza statutelor ori constituţiilor proprii.

Masoneria este astăzi cu adevărat o reţea complexă, care se întinde ca o confederaţie de-a lungul şi de-a latul diferitelor grupări integrate în marile loji. Din punct de vedere teologic, există o diferenţă între masoneria obişnuită şi cea ascunsă. Unele loji masonice au ieşit în evidenţă prin ritualuri satanice şi crime sângeroase, cum este cazul celei mexicane, iar unii autori coincid în a semnala că una dintre exigenţele indispensabile pentru a obţine gradul 33 de Suveran Mare Inspector General al Ritului Scoţian e să comiţi personal un asasinat[19].

Masoneria oferă şi o perspectiva pozitivă. În primul rând, Francmasoneria este o frăţie a oamenilor liberi, indiferent de religie sau de clasă socială. Întemeiată pe principiul toleranţei, Masoneria se dezvoltă prin diversitatea sa confesională şi socială, spre atingerea unui ţel comun: urmărirea propriului drum, de către fiecare dintre membri organizaţiei, către perfecţionarea de sine.

De aceea, Francmasoneria oferă unelte Simbolice şi Tradiţionale oricărui membru care doreşte să se perfecţioneze. Oricine se poate autoperfecţiona prin experienţa vieţii şi o bună înţelegere a eticii[20].

Masoneria este o frăţie care permite fiecăruia să se îmbogăţească din experienţa celorlalţi, devenind astfel capabil să răspundă în mod practic la multitudinea de probleme pe care le implică societatea contemporană. Modernitatea încetează să mai fie asociată unei idei monolitice, presupunând complexitatea şi varietatea tuturor interacţiunilor noastre.

Este un pas spiritual, structurat asemeni unei organizări a vieţii umane şi a unei modalităţi de existenţă. Masoneria există pentru a garanta libertatea şi independenţa creaţiei şi muncii fiecăruia, cât şi pentru a asigura un sprijin colectiv. Drumul este alcătuit din mai multe etape, care permit un progres continuu.

Datorită acestui amestec dintre libertatea individuală şi tradiţie, care ar putea să pară surprinzător, Francmasoneria a putut să aibă o continuitate inalterabilă, din secolul al XVIII-lea până în prezent, în această perioadă rămânând neschimbată[21].

Unitatea biologică a umanităţii presupune stoparea rasismului. Nu există om superior ori inferior semenului său, ci doar o mare diversitate etnică şi culturală la care se adaugă diferitele grade de evoluţie a societăţilor umane. Între Om şi toate fiinţele din Univers, de la cele foarte mici, până la cele nespus de mari, se creează o relaţie de interdependenţă, şi, fiind conştient de acest lucru, fără nici o reprezentare dogmatică, Omul se uneşte cu spiritul etern, Sufletul ori Arhitectul Cosmosului, simbolul perfecţiunii.

Cuvântul „moral", considerat într-o anumită perioadă drept *a fi dogmatic* şi revalorificat astăzi în numele „eticii", are mai multe înţelesuri. În Masonerie, drumul fiecăruia către perfecţionare face parte din drumul către libertate şi semnifică o noţiune simplă: punerea în concordanţă a gândurilor cu faptele noastre. Aceasta armonie este însă greu de realizat în societatea noastră contemporană şi implică o mare doză de stăpânire de sine şi curaj.

Masoneria oferă şi o perspectivă modernă asupra societăţii. Omul modern trebuie să gândească la scară mondială; el trebuie să vadă dincolo de barierele rasiale, filozofice şi religioase care cel mai adesea îl separă de semenii săi. În toate manifestările sale, dogmatismul nu poate fi decât nefast pentru lumea în care trăim noi în prezent. Masoneria este o experienţă care demonstrează că universalitatea nu este şi nici nu trebuie să fie sinonimă cu uniformitatea, ci dimpotrivă[22].

Pentru a izbândi în păstrarea echilibrului dintre diversitate şi armonie, Masoneria tradiţională face apel la principiul suprem care este dincolo de realitatea materială, socială şi religioasă. Unii oameni îi spun „Dumnezeu", alţii „Energie",

însă în Masonerie este numit „Marele Arhitect al Universului" pentru a se evita discuţiile sterile. Credinţa într-o fiinţă superioară sau într-un principiu suprem şi practica de autoperfecţionare definesc Masoneria drept un mod spiritual de a fi în lume, în cel mai larg sens al termenului[23].

Francmasonii lucrează împreună în Loji care, la rândul lor, formează o Mare Lojă sau un Mare Orient. Ei propun o societate organizată. Fiecare Lojă este formată dintr-un consiliu şi un preşedinte (Maestrul Venerabil), precum în orice altă societate. Pe aceeaşi structură, Marile Loji au un Mare Consiliu. Această structură nu se constituie ca o ierarhie, ci ca o formă de organizare. Consiliul îndeplineşte rolul de a coordona activitatea unei Loji, precum Marea Lojă coordonează activitatea Lojilor. Pentru ca în interiorul acestei forme de organizare să nu se creeze centre de autoritate individuală, Consiliile şi Marile Consilii trebuie să fie alese prin vot la intervale regulate. Principiul absolut este: „Masoni liberi în Loji libere". Francmasonul trebuie să respecte şi să slujească un singur lucru: obligaţia pe care şi-a asumat-o de bună voie şi nesilit de nimeni, aceea de a lucra pentru perfecţionarea de sine.

Masoneria este structurată pe trei sisteme graduale, altfel spus pe cele trei grade. Diversitatea alegoriilor şi bogăţia lor sunt foarte mari, deoarece nu se poate înainta decât pas cu pas, Masoneria fiind structurată pe un sistem de grade, fiecare reprezentând pasul care trebuie făcut către perfecţionare. Dacă s-a mai urcat cu un pas pe scara şlefuirii de sine nu înseamnă că se instituie un raport de superioritate faţă de cei care nu au făcut pasul respectiv. E de datoria celui care a mai făcut un pas să îi ajute pe ceilalţi să urce către propria perfecţionare. Fiecare grad presupune experienţa definitorie şi are propriul simbolism la care Francmasonul este chemat să mediteze[24].

Între francmasonii celebri regăsim nume care au însemnat ceva pentru omenire, nume care au luat mari decizii globale de-a lungul istoriei, cum ar fi toţi preşedinţii SUA, începând cu Washington, excepţie făcând J.F. Kennedy, apoi Albert Pike (fondatorul Ku Klux Klan), Benjamin Franklin, René Descartes, Isaac Newton, Voltaire, Johann Wolfgang Goethe, Wolfgang Amadeus Mozart, Mark Twain, Joseph Rudyard Kipling, Sir Winston Leonard Spencer Churchill, Francois Mitterand[25], Silvio Berlusconi, David Rockefeller, familia Rostchild etc.

Dintre masonii români, menţionăm pe Vasile Nicula, Nicolae Bălcescu, C.A. Rosetti, Ion Ghica, Cezar Bolliac, Mihail Kogalniceanu, Dimitrie Bolintineanu, Vasile Alecsandri, Gheorghe Asachi, Grigore Alexandrescu, Ion Heliade Rădulescu, Titu Maiorescu, Octavian Goga, Victor Eftimiu, Ion C. Brătianu, Petre P. Carp, Constantin Argetoianu, I.G. Duca, Alexandru Vaida- Voievod, Take Ionescu, Spiru Haret, Nicolae Titulescu, Sever Frenţiu, Mihail Sadoveanu, Bogdan Petriceicu-Hasdeu, Dan Amedeo Lăzărescu, Călin Popescu Tăriceanu, Ion Iliescu, Adrian Năstase, Dinu Patriciu, Silviu Prigoană, Eugen Ovidiu Chirovici (marele maestru al Marii Loji Naţionale a României) etc.

Simboluri masonice. Echerul şi Compasul.

Echerul reprezintă acţiunea omului asupra materiei şi organizarea haosului.

Compasul reprezintă simbolul realităţii, măsurând cel mai mare sector de activitate ce poate fi atins de spiritul uman şi reprezentarea a două principii cu originea într-un singur punct, început al oricărei manifestări cosmice[26].

Obeliscul este un stâlp de piatră înalt, cu patru laturi şi îngustat spre vârful de formă piramidală. Cele mai importante obeliscuri sunt: Monumentul Washington construit în memoria primului preşedinte american, George Washington. Monumentul are (deloc întâmplător) 555 de picioare (168 de metri) şi este printre cele mai înalte construcţii din lume. După cum aflăm dintr-o prezentare turistică o oraşului, există o lege federală care interzice construirea în Washington a vreunei clădiri mai înalte decât acest obelisc. Spre deosebire de obeliscurile tradiţionale egiptene care puteau fi construite doar dintr-un monolit, această creaţie masonică modernă a fost construită din blocuri de piatră donate de mai multe naţiuni, state, oraşe şi organizaţii şi poartă inscripţionate diferite sloganuri[27]. Obeliscul din Central Park (New York) a fost adus în anul 1881 de la Alexandria (Egipt). Obeliscul de la Vatican este amplasat în Piaţa San Pietro din Roma, într-un asemenea mod, încât, chiar şi Papa stă cu faţa spre el când se adresează mulţimii.

Litera G

Litera G predomină în Francmasonerie. Gradelor inferioare li se spune că vine de la „God" şi de la „Geometrie", cu care Arhitectul Suprem a conceput acest minunat Univers. Cu toate acestea masonul de grad 33, Arthur Waite l-a citat pe Eliphas Levi (de asemenea mason de grad 33) spunându-ne că litera G provine de la „Venus" şi că simbolul lui Venus a fost un falus stilizat[28].

Cel mai mare autor mason din toate timpurile,

Albert Pike, este de acord. În cartea „Morals and Dogma", el menţionează că Monad este mascul, Duad este femelă, iar unirea lor sexuală l-a produs pe Triad, care „este reprezentat de litera G, principiul generator". Acest „principiu generator" este numele de cod pentru actul sexual[29].

Şorţul (din blăniţă albă de miel) este cel mai important simbol al multor organizaţii, în special Masoneria[30].

Zvastica – Atât în Europa cât şi în Asia, zvastica a fost considerată întotdeauna un semn magic. S-a văzut în ea atât simbolul Soarelui, izvor de viaţă şi de fecunditate, cât şi al tunetului, manifestare a mâniei divine ce trebuie conjurată.

Urma cea mai veche a fost descoperită în Transilvania (România) şi datează din epoca pietrei şlefuite[31]. (Va urma)

Note:

1. Steven Sora, *Conducătorii Americii şi Societăţile Secrete*, Editura *Elit*, Iaşi, 2004, p. 8.

2. http://www.mae.ro/index.php?unde=doc&id=21653, 03-04-2008.

3. Vladimir Alexe, *Pretextele false ale războaielor preventive*, în *Ziua*, nr. 3864, 24-02-2007, f.n.

4. Cristina Martin, *Clubul Bilderberg. Stăpânii lumii*, Editura Litera Internaţional, Bucureşti, 2007, p. 53.

5. *Ibidem*. p. 54.

6. http://search.ft.com/ftArticle?queryText=bilderberg+&y=0&aje=false&x=0&id=050501002806&ct=0&n click_check=1, 03-04-2008.

7. Cristina Martin, *op. cit*. p. 56.

8. *Ibidem*, p. 58.

9. *Ibidem*, p. 61.

10. *Ibidem*, p. 73.

11. http://www.culegeri.ro/index.php?option=com_content&task=view&id=113&Itemid=167, 3-04-2008.

12. Cristina Martin, *op. cit.*, p.p. 75-76.

13. *Ibidem,* p.p. 77-78.

14. Ing. Viorel Roşu, Dr. Camelia Roşu, *Dezvăluiri cutremurătoare despre modul în care Francmasoneria caută să distrugă România,* Editura *Antanta*, Braşov, 1997, p. 4.

15. Poreclă dată francmasonilor de către Pavel Coruţ în unele lucrări ale domniei sale.

16. Pavel Coruţ, *Cartea adolescentului,* Editura *Gemenii*, Bucureşti, 1994, p. 34.

17. Ing. Viorel Roşu, Dr. Camelia Roşu, *op. cit.*, p. 4.

18. Cristina Martin, *op. cit*., p. 105.

19. *Ibidem*, p.105.

20. http://www.mlnr.ro/frameSetRo.php, 21-04-2008.

21. http://www.mlnr.ro/frameSetRo.php, 21-04-2008.

22. http://www.mlnr.ro/frameSetRo.php, 21-04-2008.

23. http://www.mlnr.ro/frameSetRo.php, 21-04-2008.

24. http://www.mlnr.ro/frameSetRo.php, 21-04-2008.

25. http://www.mlnr.ro/frameSetRo.php, 21-04-2008.

26. Os Kuhlen, *Sistemul Ocult de Dominare a Lumii. Istoria Secretă a Umanităţii*, Editura *Saeculum I.O.*, Bucureşti, 2002, p. 87.

27. http://www.yogaesoteric.net/content.aspx?lang=RO&item=4173, 21-04-2008.

28. Arthur Edward Waite, *The Mysteries of Magic : A Digest of the Writings of Eliphas Levi*, editura *DeLaurence, Scott and Company*, Chicago, 1909, p. 217.

29. http://777magic.net/francmasoneria/conotatii-sexuale-in-simbolurile-masonice/, 21-04-2008.

30. Os Kuhlen, *op. cit.* p. 87.

31. *Ibidem*, p.87.

Bibliography:

1. Kuhlen, Os, *World domination of the occult system. The secret history of humanity*, Printed by Saeculum I.O., Bucharest, 2002.

2. Martin, Cristina, *Bilderberg club, World rules*, Printed by Litera Internaţional, Bucharest, 2007.

3. Pavel Coruţ, *Teenager book*, Printed by Gemenii, Bucharest, 1994.

4. Roşu, Viorel, Dr. Camelia Roşu, *Terrible revelations about the way that masonry look to destroy Romania*, Printed by Antanta, Braşov, 1997.

5. Sora, Steven, *American rulers and the secret societies*, Printed by Elit, Iaşi, 2004.

6. Vladimir Alexe, "The false pretext of the preemptive wars" Ziua, nr. 3864, 2007, f.n.

7. Waite, Arthur Edward, *The Mysteries of Magic : A Digest of the Writings of Eliphas Levi*, Printed by DeLaurence, Scott and Company, Chicago, 1909.